

[Stensballe.]

Petersen) siger, at det har været omtalt i Kommissionen, tør jeg ikke benægte det; men det har ikke været *behandlet* i Kommissionen, som jeg sagde før, og hvis det havde været noget af større Betydning, saa finder jeg i hvert Fald, det havde været Ministerens Pligt at lade Statsbanernes Repræsentant fremkomme med Forslag til en reel Behandling i Kommissionen.

Hvad Spørgsmaalet om Ekspeditionssekretærstillingen angaar, tvivler jeg ikke om, at der godt kan blive lidt Vanskelighed i saa Henseende — der er ogsaa Vanskelighed ved Anvendelse af andre Avancementsstillinger rundt omkring. Men dette er gennemført, fordi vi mente, der her var noget, der kunde raades Bod paa, og jeg vil fremdeles haabe, at den højtærede Minister vil gøre sig al mulig Umage for at anvende disse Avancementsstillinger, saaledes som Hensigten har været.

Saa har der været talt om det midlertidige Ændringsforslag, som blev fremsat til Overvejelse i Folketingsudvalget i en noget særegen Form, hvormed man ligesom har villet sige, at vi fra Venstres Side har været med til at skabe en mindre demokratisk Fordeling af det Beløb, der eventuelt blev til Raadighed. Jeg beder de ærede Kommissionsmedlemmer, som er til Stede her, erindre, naar vi nu endelig er kommet ind paa at drøfte Kommissionens Forhandlinger, at det, der forelaa i Slutningen af August Maaned, var et Forslag om Lønforhøjelser paa ca. 5½ Mill. Kr. Dertil sagde vi fra vor Side, at det kunde vi ikke gaa med til, thi vi ansaa det for umuligt at gennemføre, men vi var villige til at forhandle derom. Og i dette Forslag findes akkurat den Placering, som den Dag i Dag findes i det foreliggende Forslag. Vi var altsaa villige til at gaa ind i en Forhandling om det, naar Beløbet kunde blive reduceret. Vi ønskede ikke at stille Ændringsforslag med Hensyn til nogen enkelt Klasse til det, som var foreslaaet af Forslagsstillerne — det var jo ikke os, og det var heller ikke de Konservative —, men naar vi fik Beløbet reduceret paa passende Maade, vilde vi søge at faa Partierne med dertil, og det skete. Hvad jeg sagde den Dag, har jeg heldigvis skrevet op, men Tiden tillader mig ikke at læse det op. Vi gik altsaa ind

for Forslaget med den reducerede Udgift uden at stille Ændringsforslag til nogen bestemt Klasse. Vi vilde ikke blande os i den Placering, der var opstillet, men skulde der ske noget, maatte der skæres paa langs nedad, og det har vi gjort ved at stille Forslag om, at Pensionsfradraget skulde være større, og ved at indføje Bestemmelserne om en Aspirantordning. Derved ramte man overhovedet ikke nogen ansat, kun fremtidige Tjenestemænd, og derom var der Enighed fra alle Sider, ogsaa fra socialdemokratisk Side: at de paagældende kunde saa inderlig godt taale denne Nedsættelse; det vil de ærede Medlemmer utvivlsomt erindre.

Det, der forelaa til Bedømmelse af Placeringen, var det, vi havde faaet udleveret i Kommissionen, en Fremstilling, hvoraf det fremgik, at Bundklasserne var de forholdsvis bedst lønnede, at der var enkelte Klasser, som burde have Forhøjelser baade af Begyndelses- og af Slutløn, og at der i Mellemklasserne var nogle, hvis Løn burde reguleres opad, men at der i øvrigt i 1919 var fremkommet en Skævhed, som samtlige Kommissionsmedlemmer gik ind for at rette, nemlig at netop de højere Lønninger trængte til en Forbedring. Det var alle, ogsaa de socialdemokratiske Medlemmer, enige om, saa vidt jeg har forstaaet Kommissionsforhandlingerne. Det er ogsaa erkendt fra socialdemokratisk Side. Jeg skal blot erindre om, hvad Bladet „Social-Demokraten“ skrev umiddelbart efter Kommissionsbetænkningens Fremkomst: at vore Lønninger til de højere og højeste Tjenestemænd er betydeligt lavere end i vore Nabolande, hvad der har bevirket, at dygtige og gode Folk har forladt Statstjenesten og er gaaet over i private Stillinger, hvor der kan tjenes mere, og det tilføjes, at de private Erhverv lønner væsentlig højere end Staten. Ud fra dette og ud fra, hvad vi ellers fik at vide i Kommissionen, var der ingen, der modsatte sig noget her, og jeg vil da ogsaa tro, at netop det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) endnu ikke har skiftet Mening. Jeg tror ikke, det ærede Medlem mener, at de højere Tjenestemænd har faaet for meget. (Ch. Petersen: Ja, men de smaa for lidt!). Det kan det ærede Medlem heller ikke mene, thi alle Sammenligninger viser, at de har faaet mere, end der